

3,4,1. *ĀṢV. GRUJ. 4,4,18. M. 2,247. 3,59. 61. 100. 9,59. 187. 11,182. P. 4,1,165. VP. 316. MĀRK. P. 50,91. Verz. d. Oxf. H. 87,b,10. 272,b, No. 644. Schol. zu KĀTJ. ÇR. 25,7,13. °बन्ध neben यौनबन्ध BRĀG. P. 10,82,30. घ्रासपिण्डक्रियाकर्म M. 3,247. अ° 5 (MBH. 13,2421). 5,100. fg. JĀGŪ. 1,52. — Vgl. सापिण्ड, सापिण्ड्य.*

सपिण्डता f. nom. abstr. von सपिण्ड ÇĀṆKHA und LIKHITA bei KULL. zu M. 5,60. M. 5,60. DATTAKĀ. 74,3.

सपिण्डन n. nom. act. von सपिण्ड्य. सपिण्डनं कर् DATTAKĀ. 73,12. 20. °प्रयोग Titel einer Schrift Notices of Skt Mss. 2,64.

सपिण्ड्य (von सपिण्ड) Jmd zu einem Sapiṇḍa machen, Jmd die Rechte eines Sapiṇḍa ertheilen, zum ersten Çrāddha nach einem Todesfalle zulassen, das erste Çrāddha vollziehen. — Vgl. सपिण्डन.

सपिण्डीकर (सपिण्ड + 1. कर), °करोति dass. DATTAKĀ. 73,1 v. u. 74,1.

सपिण्डीकरण n. = सपिण्डन ÇĀṆKH. GRHJ. 4,3. 5,9. JĀGŪ. 1,253. VP. 3,13,26. 36 (सपिण्डीक्रमण gedr.). MĀRK. P. 30,12. 18. Ind. St. 10, 66. Verz. d. B. H. No. 268. 1108. 1121. fg. 1130. 1150. Verz. d. Oxf. H. 9,a,23. 40,a, No. 1. 87,a,23. fg. 276,b,37. 294,b,15. DATTAKĀ. 73,16. fg.

सपित्वं (2. स + पि°) n. etwa Gemeinschaft: येभिः सपित्वं पितरो न घ्रासन् RV. 1,109,7. — Vgl. अयपित्व, प्रपित्व.

सपिन् s. निःषपिन्.
सपीतक 1) m. eine best. Pflanze, = राजकोशातकी. — 2) f. सपीतिकी desgl., = रुस्तिघोषा RĀGĀN. im ÇKDr.

1. सपीति (2. स + 1. पीति) f. Gemeinschaft des Trinkens, Geläge AK. 2,9,55. H. 907. HALĀJ. 2,173. VS. 18,9. 28,16. Nir. 9,43.

2. सपीति (wie eben) m. Trinkgenosse RV. 8,1,23. TS. 2,4,8,1.

सपुत्र (2. स + पुत्र) adj. 1) nebst dem Sohne M. 10,107. — 2) etwa mit menschlichen Figuren verziert: °करक ein solcher Wasserkrug HARIV. 7827. fgg.

सपुरुष (2. स + पु°) adj. sammt den Leuten PAṆĒAV. Br. 25,8,2.

सपुष्प (2. स + पुष्प) adj. mit Blüthen versehen, blühend: हुमाः R. 6,2.

सपूर्व (2. स + पूर्व) adj. (f. स्त्री) 1) nebst dem vorangehenden (Laute) TS. PRĀT. 5,19,8,22. — 2) von den Vorfahren besessen: अस्पृष्वीपि ते नोर्वी स्पृष्वेव मन्वीभुजा । लालिता हृदयज्ञेन पत्या नववधूरिव ॥ RĀGĀ-TAR. 2,8.

सप्त = सप्तन् in त्रिषप्त, त्रिसप्त.
सप्तशषि m. pl. = सप्तर्षि Siddh. K. zu P. 6,1,128. Ind. St. 3,459. Verfasser von RV. 9,107.

सप्तशषिवत् adj. von den sieben Ṛshi begleitet AV. 19,18,7.

सप्तशषीण adj. zu सप्तशषयः Nir. 10,26.

सप्तक (von सप्तन्) 1) adj. aus sieben bestehend RV. PRĀT. 16,13. Ind. St. 3,255. 8,239. M. 7,52. MBH. 13,4353. KĀRĀKA 1,4. 8,5. KĀM. NITIS. 14,67. BRĀG. P. 12,11,27. सप्त सप्तकाः neunundvierzig HARIV. 444. सप्तकाः सप्त मरुतः R. GORR. 1,48,5. चत्वारः सप्तका गणाः aus achtundzwanzig bestehend HARIV. 445. — 2) f. ई ein weiblicher Gürtel AK. 2, 6,8,10. H. 664. HALĀJ. 2,405. — 3) n. eine Siebenzahl von Gegenständen, Heptade M. 11,255. SUÇR. 2,277,14. पुर° KATHĀS. 43,13. दिन° 72,96. PAṆĒAR. 3,8,5. 12,9 (स्वर° st. सुर zu lesen). Verz. d. B. H. No. 1021. ÇĀTR. 14,75. H. 739. VET. in LA. (III) 13,12. Schol. zu KĀTJ. ÇR. 550,3.

GAUDAP. zu SĀṆKHYAK. 3. स° adj. WEBER, ĠJOT. 106. षष्टिः सैकद्विसप्तिका 93. त्रिसप्तकायाम 21 (Hasta) breit VARĀH. BRH. S. 56,22. — Vgl. कुतप°, सप्त°.

सप्तकर्पा (सप्तन् + कर्पा) m. N. pr. eines Mannes TAITT. ĀR. 1,7,2.

सप्तकुमारिकावदान n. die Legende von den sieben Jungfrauen BURNOUF, Intr. 556.

सप्तकृत् (सप्तन् + कृत्) m. N. pr. eines zu den Viçve Devāḥ gezählten göttlichen Wesens MBH. 13,4361.

सप्तकृत्वस् (सप्तन् + कृ°) adv. siebenmal MĀRK. P. 82,5. 72,12. BRĀG. P. 5,1,30. VARĀH. BRH. S. 54,113. सप्तकृत्वैवम् (so ist mit den Hdschr. zu lesen) st. सप्तकृत्व एवम् 55,29.

सप्तगङ्ग (सप्तन् + गङ्गा) n. N. pr. einer Oertlichkeit (vgl. MBH. 6,242. fgg. R. 1,44,14. fgg.): °गङ्गे MBH. 3,8007. 13,1703. °गङ्गम् adv. P. 2, 1,20. Schol.

सप्तैरण्य adj. aus sieben Schaaren bestehend: die Marut TS. 2,2,11,1. 5,4,7,7. TBR. 2,7,2,2.

सप्तैरु adj. sieben Rinder besitzend oder mit sieben Rindern fahrend; m. N. pr. des Verfassers von RV. 10,47 mit dem patron. Āṅgīrasa; s. daselbst Vers 6.

सप्तगुण adj. (f. स्त्री) siebenfach WEBER, ĠJOT. 53. 74. KATHĀS. 47,22.

सप्तगर्ध्वं m. pl. die sieben Geier (?) AV. 8,9,18.

सप्तगोदावर (सप्तन् + गोदावरी) n. N. pr. einer Oertlichkeit Vop. 6, 85. °रे MBH. 3,8186. °रम् adv. P. 2,1,20. Schol. f. ई N. pr. eines Flusses BRĀG. P. 10,79,12.

सप्तचक्र s. u. चक्र.
सप्तचत्वारिंश adj. der 47ste MBH. und R. in den Unterschrr. der Kapitel.

सप्तचत्वारिंशत् f. siebenundvierzig ÇĀT. Br. 10,4,2,17.

सप्तचरु n. N. pr. einer Oertlichkeit MBH. 3,5040 (nom. °चरुम्!).

सप्तैचित्तिक adj. sieben Kiti habend: Agni ÇĀT. Br. 6,6,1,14. 2,7. 8,2,7.

सप्तच्छरु m. Alstonia scholaris (benannt nach der Zahl ihrer quirlförmig gestellten Blätter) RĀGĀN. im ÇKDr. MBH. 3,44862. R. 4,32,13. 5,9,7. SUÇR. 1,32,17. 142,20. 144,19. 2,70,3. 247,20. 421,9. 500,6. R. 3,12. 13. RAGH. 5,48. — Vgl. सप्तपर्णा.

सप्तजन m. pl. ein Collectivname für sieben bestimmte Muni R. 4, 13,17. 27.

सप्तजिह्व adj. siebenzünftig; m. Feuer TRĪK. 1,1,67. H. 1099. VAIĠ. bei MALLIN. zu ÇIÇ. 2,107. BRĀG. P. 5,20,2. कवि VARĀH. BRH. S. 43,55. प्रविशति सप्तजिह्वम् 74,16.

सप्तज्वाल adj. siebenflammig; m. Feuer H. 1099.

सप्तत (von सप्तति) adj. der siebzigste in comp. mit vorangehenden Einern; s. एक° u. s. w.

सप्तैतसु 1) adj. siebenfüdig so v. a. aus sieben Abschnitten bestehend: यज्ञ RV. 10,52,4. 124,1. मन्वाधर MBH. 2,1937. — 2) m. Opfer AK. 2, 7,13. H. 280. HALĀJ. 2,259. सप्ततसुन्वित्त्वाना याज्ञकाः MBH. 7,3027. ÇIÇ. 14,6. BRĀG. P. 7,3,30; vgl. संस्था 2) g).

सप्तैतय (von सप्तन्) adj. (f. ई) siebenheilig: देवताः ÇĀT. Br. 6,5,2,11.

सप्तति (wie eben) f. siebzig P. 5,1,59. ÇĀNT. 1,7. das Gezählte con-